

Teatre lliure

© Felipe Mena

en veu baixa
de Owen McCafferty
direcció Ferran Madico

Montjuïc Espai Lliure . del 18 de maig al 12 de juny

En veu baixa

de **Pwen McCafferty**

direcció **Ferran Madico**

intèrprets

Francesc Garrido Jimmy / **Òscar Rabadan** Ian / **Xisco Segura** Robert

traducció de l'anglès **Joan Sellent** / escenografia **Damià Corfrén** / vestuari **Mercè Paloma** / caracterització **Toni Santos** / il·luminació **Albert Faura** / so **Roc Mateu** / vídeo **Igor Pinto** / *grafitti* **Olmo di Gesù** i **Jose Luis Ramos**

ajudant de direcció **Bernat Muñoz** / ajudanta de escenografia **Sarah Bernardy** / assessor escènic **Ferran Carvajal** / alumna en pràctiques de escenografia de l'Institut del Teatre **Mercè Lucchetti**

construcció de escenografia **Guillermo Góngora** i **Pablo Paz**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Patxi Urribaren, Marga Lalande, Oscar Negrodo** i **Jose Vargas (ACVOT)**

espectacle en català

durada aproximada **1h. 20'** sense pausa

21/05 a les **19:30h.** **Àgora Lliure . UPF**

El llarg camí cap al perdó conversa amb **Lesley-Ann Daniels** i **Sean Valentine Golden**

29/05 col·loqui amb la companyia després de la funció

emissió **EN DIRECTE!** a través del web a partir de les **20:20h.** aproximadament

seguiu #enveubaixa al twitter

horaris de dimecres a divendres a les 21h.
el dissabte a les 18h. i a les 21:30h.
el diumenge a les 18:30h.

preus 29"
26" compra avançada
24,50" amb descompte
22" dimecres i dissabte a la tarda, dies de espectador
20" tarifa plana abonats
15" tarifa última fila i Carnet Jove i menors de 25 anys

Quietly, de l'escriptor nord-irlandès **Owen McCafferty**, tracta els camins de la convivència entre terroristes i víctimes després de deixar les armes. Una peça del 2012, avalada pel **Writers Guild Award** al millor text teatral, el **Fringe First Award** i el **Stage Award of Acting Excellence** al Festival d'Edimburg 2013.

28 de març del 2009. Un pub de Belfast. Irlanda del Nord i Polònia s'estan jugant la classificació per a la copa del món de futbol per TV. Aquesta nit, dos homes de Belfast, de mitjana edat, es trobaran per primera vegada. Tenen un passat en comú. Han de parlar. *En veu baixa* és una poderosa història sobre la violència. Dues persones radicalment enfrontades, en un mateix espai, unides pel mateix fet, unides pel dolor.

Quietly (En veu baixa) es va estrenar el 14 de novembre del 2012 a l'**Abbey Theatre** de Dublín, en el marc de la Great Irish Writers Season, dirigit per **Jimmy Fay** i protagonitzat per **Declan Conlon**, **Patrick O'Kane** i **Robert Zawadzki**. El 2013 es va representar al **Traverse Theatre** durant el Festival d'Edimburg, i finalment va aterrar al **SOHO Theatre** de Londres per fer-hi temporada

més informació

https://www.abbeytheatre.ie/whats_on/event/quietly/

<http://owenmccafferty.com/quietly/>

<http://www.sohotheatre.com/whats-on/quietly>

Quan mates un ésser humà per ideologia, mates un ésser humà.

Irlanda del Nord és un exemple històric de la violència enquistada, no tan sols en el si d'una societat sinó d'una comunitat petita, on l'enemic és a l'altra banda del carrer.

En veu baixa parla de la violència (subjectiva i sistemàtica) però també s'interroga sobre què s'ha de fer un cop la violència activa s'ha deixat de produir. Aquest nou estadi és d'una incertesa totalment contemporània. Com a societat, tenim la fortalesa per saber-ho gestionar?

Si el teatre ha de despertar-nos preguntes i no donar respostes, el teatre contemporani té una responsabilitat afegida: ha d'interpel·lar-nos sobre la nostra realitat contemporània més immediata.

Què en fem, de la violència terrorista? Què en fem, de les víctimes i, la pregunta encara més complexa, què en fem dels victimaris?

Podem renéixer de nosaltres mateixos? Som capaços, els éssers humans, de perdonar l'imperdonable?

En la narrativa més actual, la indagació de les causes ha deixat pas a l'interès per les conseqüències de la violència. El focus s'ha mogut de l'esfera col·lectiva a les repercussions més personals.

Quan comencem a reflexionar sobre la violència, en som espectador passiu. Però a poc a poc ens adonem que nosaltres també som allí. I imaginem quines serien les nostres consideracions a l'hora d'abordar la decisió de suspendre el manament de "no mataràs", i sentim per un moment el pes immediat d'una responsabilitat que no dóna cap respir.

Encara que haguem d'estar compromesos ètica i políticament amb la no-violència, existeixen circumstàncies excepcionals en les quals se'n justifica l'ús. Allò que no existeix són principis o criteris abstractes per determinar quan la violència és permissible. Conrear comunitats compromeses en les quals se'n estimuli i es promogui la discussió i el debat sobre la violència és una tasca pràctica permanent. La violència desenfrenada triomfa allí on l'espai de discussió públic i compromès es difumina.

Pensar no és un exercici que puguem practicar en solitari, sinó que requereix una comunitat activa de participants en la qual es posin a prova noves idees i se sotmetin a un rigorós examen crític. És només en la trobada dialògica i agonística amb l'altre que s'obre un nou horitzó discursiu i conceptual des del qual ho veiem tot d'una manera renovada, com veient-ho per primera vegada.

La meua humil esperança és que aquest espectacle pugui inspirar el debat sobre els assumptes crucials que s'hi plantegen, i que es faci com s'ha de fer: *en veu baixa*.

Ferran Madico

ÀGORA LLIURE . UPF

dissabte 21 de maig

El llarg camí cap al perdó

conversa amb **Lesley-Ann Daniels** i **Sean Valentine Golden**

Owen McCafferty va estrenar *Quietly (En veu baixa)* el 2012 a l'Abbey Theatre de Dublín. Set anys abans, l'IRA havia fet públic el comunicat oficial anunciant la fi definitiva de les accions violentes i el lliurament del seu arsenal sota control internacional. Set anys abans s'havia signat l'Acord de Divendres Sant entre el govern britànic i l'irlandès per posar fi al conflicte d'Irlanda del Nord; un acord referendat per la majoria de partits nord-irlandesos i, en referèndum, pels ciutadans de la República Independent d'Irlanda i dels territoris anglesos d'Irlanda del Nord. Quatre anys abans, el 1994, l'IRA havia anunciat un alto el foc, potser el més ferm i el que marcaria una línia d'inflexió en el llarg procés cap a la pau; l'últim, després de molts altres, el més significatiu dels quals el 1975, després d'una escalada violenta que va culminar el 1972 amb la cadena de temptats del Bloody Friday.

En aquest període de canvi se situa l'origen del drama dels dos personatges que es tornen a trobar en un pub de Belfast per exorcitzar el vincle traumàtic de sang que els uneix des de fa més de tres dècades. Una trobada per al perdó, allunyats de les tribunes públiques, de les frases per a la història i les fotografies per a l'hemeroteca. És la rebotiga de la reconciliació, que té un temps i unes connotacions diferenciades dels anuncis oficials i les resolucions polítiques. Les ferides personals tenen el seu propi procés de cicatriçació. Un text que parla del perdó possible entre la gent normal que es va repartir els papers de víctima i botxí, i que s'han passat tota una vida lluitant per trobar sentit a una existència marcada per cicatrius profundes.

Un procés de superació que té els seus propis codis d'acceptació, contrició i renúncia, i que intenta trencar amb la sentència de W. B. Yeats, del poema *Dialogue of Self and Soul*: "Only the dead can be forgiven; / But when I think of that my tongue is a stone" (Només els morts poden ser perdonats; / però quan hi penso la meua llengua és una pedra).

Montjuïc È a les 19:30h - durada aproximada 60ÈÈ entrada lliure È aforament limitat

col·laboradors

Lesley-Ann Daniels

Graduada en Ciències Polítiques i Socials per la Universitat de Cambridge, va obtenir un Màster en Integració Europea per la Queen's University of Belfast i un doctorat en Ciències Polítiques per la Universitat Pompeu Fabra. Actualment és investigadora postdoctoral a Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI), on treballa en un projecte sobre la formació de les identitats i les seves conseqüències polítiques.

La seva recerca gira al voltant dels conflictes polítics, les guerres civils, i els processos de pau i reconciliació. La seva tesi doctoral *Buying peace: Amnesty as a tool for ending civil war (Construint la pau: l'amnistia com a eina per finalitzar una guerra civil)*, explora l'ús de les amnisties durant guerres civils i el seu impacte en les dinàmiques dels conflictes i la manera de acabar-los. Abans de fer el doctorat, havia treballat al Programa de Pau i Reconciliació per a Irlanda del Nord de la Unió Europea, en el qual es va involucrar en el problema espinós de la distribució de fons a víctimes del conflicte.

Sean Valentine Golden

Nascut a Londres i de pares irlandesos, va passar la seva primera infància a Ballina i Ballaghaderren, al comtat de Mayo a Irlanda. Va estudiar als Estats Units, a Connecticut i Massachusetts, i va tornar després a la terra natal dels seus pares. Una llarga estada professional a la Xina, a Tianjin, va ser decisiva per reconduir els seus interessos acadèmics, que van passar d'Irlanda i James Joyce al pensament i les relacions internacionals xineses. Actualment viu entre Barcelona, Ballyconell (al comtat de Sligo) i Beijing.

És catedràtic del departament de Traducció i Interpretació de la UAB, on porta l'àrea d'estudis d'Àsia Oriental. El seu àmbit d'estudi principal són les relacions internacionals i interculturals, i el pensament clàssic, modern i contemporani d'Àsia Oriental. És autor de diversos volums i articles, i traductor de autors clàssics i moderns xinesos, com *L'art de la guerra de Sun Tzu*. També és investigador associat del CIDOB, professor associat de l'IBEI, membre del comitè assessor de Casa Àsia i de l'Àsia . Europe Foundation de Singapur, patró de la Fundación Consejo España . China i membre del claustre de la Venice International University i de l'Università di Venezia . Ca'Foscari. Forma part del consell editorial de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat (secció de clàssics orientals).

Autor

Owen McCafferty

Belfast, 1961

Neix a Belfast, Irlanda del Nord, l'any 1961. Creix a Londres fins als deu anys, quan els seus pares es tornen a traslladar a Belfast, on acaba els estudis al College of Business Studies i es llicencia en Filosofia i Història per la Universitat de Ulster. La seva escriptura destaca per remarcar activament el parlar de Belfast, i per un

interès per l'experimentació de la forma teatral. Actualment està considerat un dels dramaturgs més destacats d'Irlanda del Nord.

El 2003, amb la peça *Scenes from the Big Picture*, va guanyar tres dels principals premis literaris del Regne Unit: el Wintour Charles Evening Standard a la nova dramaturgia, el John Whiting a la nova escriptura teatral, i el Meyer-Whitworth a la millor peça novella; essent així en el primer escriptor que els guanyava tots tres el mateix any.

Des del 1992 ha estrenat més d'una desena de textos dramàtics, dintre els quals destaquem *Unfaithful*, dirigida per Rachel O'Riordan, estrenada el 2014 a Edimburg; *Quietly*, dirigida per Jimmy Fay, estrenada el 2012 a l'Abbey Theatre de Dublín; *Titanic*, dirigida per Charlotte Westenra, estrenada el 2012 al MAC de Belfast; *The Absence of Women*, dirigida per Rachel O'Riordan, estrenada al Lyric Theatre de Belfast el 2010; *Antigone*, una adaptació del clàssic estrenada a Ulster Bank Belfast Festival el 2008 i dirigida per ell mateix; *Cold Comfort*, estrenada a l'Old Museum Arts Center de Belfast el 2005, també dirigida per ell; *The Chairs*, adaptació de l'obra de Ionesco, estrenada el 2003 per Jimmy Fay. Amb *Closing Time*, dirigida per James Kerr i estrenada el 2002 al National Theatre de Londres, va debutar a la capital anglosaxona, on va tornar el 2003 amb *Scenes from the Big Picture*, dirigida per Peter Gill. De les seves produccions anteriors destaquen *No Place like Home*, dirigida per Simon Magill i portada a escena per la companyia Tinderbox Theatre Company; *The Private Picture Show* el 1994, estrenada al Lyric Players Theatre, sota la direcció de Robin Midgley; el monòleg *The Waiting List*, dirigit per David Grant; *I wont dance dont ask me*, estrenada a Ulster Arts Club de Belfast, dirigida per Sean Caffrey; i *Winners Losers and Non-Runners*, del 1992, estrenada al MAC de Belfast.

Ha adaptat el guió de la pel·lícula en blanc i negre, *Days of Wine and Roses*, del 1962 dirigida per Blake Edwards. La adaptació de McCafferty es va estrenar el febrer de 2005 al Donmar Warehouse de Londres.

La seva última obra, *Death of a Comediant*, coproduïda per l'Abbey Theatre de Dublin, el Soho Theatre de Londres i el Lyric Theatre de Belfast, es va estrenar el 7 de febrer de 2015 al teatre de Belfast. Recentment ha signat el llibret de *Mojo Mickybo The Musical*, una adaptació musical de la seva pròpia peça del 1998, que ja es va portar al cinema en una adaptació de Terry Loane titulada *Mickybo & Me*. I també, la peça *Tipping Point*, un encàrrec de l'Abbey Theatre.

més informació

<http://www.owenmccafferty.com>

<http://theagency.co.uk/the-clients/owen-mccafferty/>

<http://www.culturenorthernireland.org/article/744/owen-mccafferty>

els intèrprets

Francesc Garrido

Barcelona, 1969

És llicenciat per l'Institut del Teatre de Barcelona, i postgraduat per la London Academy of Music and Dramatic Art. Actor de llarga trajectòria en teatre, cinema i televisió. Ha treballat en altres ocasions amb Ferran Madico, en els muntatges *Molt soroll per no res*, *L'heroi* i *Treballs d'amor perduts*. En teatre també hem vist entre altres en *A la vora de l'aigua*, d'Ève Bonfanti i Yves Hunstad, dir. Emilià Carilla; *Els nostres tigres beuen llet*, dir. Albert Espinosa; *Boys don't cry*, de Victoria Szpunberg, dir. Glòria Balañà; *El vídeo no el veu ningú*, de Martin Crimp, dir. Carme Portaceli; *Las listas*, dir. Julio Wallovits; *Traïció*, de Harold Pinter, dir. Carles Alfaro; *Rey Lear*, de W. Shakespeare, dir. Calixto Bieito; *Casa de nines*, de Henrik Ibsen, dir. Rafel Duran; *Edipo Rey*, dir. Lluís Pasqual; *Coriolà*, dir. Georges Lavaudant; *Ganivets a les gallines*, dir. Antonio Simón; *Tot esperant a Godot*, dir. Lluís Pasqual; *L'hort dels cirerers*, d'À. Txékhov, dir. Lluís Pasqual; *La nit de les tríbades*, de P. O. Enquist, dir. Lluís Pasqual; *La senyoreta Júlia*, d'À. Strindberg, dir. Antonio Simón; *La tempesta*, de W. Shakespeare, dir. Calixto Bieito, i *Amfitrió*, de Molière, dir. Calixto Bieito.

En televisió, ha col·laborat en sèries com *Sé quién eres*, *Cites*, *Los nuestros*, *Isabel*, *El tiempo entre costuras*, *Gran reserva*, *Los hombres de Paco*, *Via Augusta*, *Caravaggio*, *Majoria absoluta*, *Crims* o *Estació d'enllaç*. També ha participat en les tvmovies *Mueblé*, dir. Sílvia Munt; *Ermessenda*, dir. Lluís M. Güell; *La princesa del Polígono*, dir. Rafael Montesinos; *Chapapote o no*, dir. Ferran Llagostera, entre d'altres. De la seva llarga trajectòria cinematogràfica, en destaquem *The Titan*, dir. Lennart Ruf; *La adopció*, dir. Daniela Fejerman; *Black Brown White*, dir. Erwin Wagenhofer; *La vida empieza hoy*, dir. Laura Mañá; *Negro Buenos Aires*, dir. Ramon Térmens; *Clean Break*, dir. Rob Malenfant; *Pretextos*, dir. Sílvia Munt; *Alatriste*, dir. Agustín Díaz Yanez; *A ras de suelo*, dir. Carlos Pastor; *Mar adentro*, dir. Alejandro Amenábar; *Te doy mis ojos*, dir. Icíar Bollaín; *Smoking Room*, dir. Roger Gual i Julio Wallovits; *La isla del holandés*, dir. Sigfrid Monleón, i *La ciudad de los prodigios*, dir. Mario Camus.

Òscar Rabadan

Barcelona, 1969

teatre *Yvonne, princesa de Borgonya*, de Witold Gombrowicz, dir. Josep Maria Mestres; *El mercader de Venècia*, de W. Shakespeare, dir. Sergi Belbel; *La festa del blat*, d'Àngel Guimerà, dir. Joan Castells; *Anatol*, d'Arthur Schnitzler, dir. Jordi Mesalles; *Ivànov*, d'Anton Txékhov, dir. Genadi Korotkov; *Això no és una obra de teatre*, de Sabina Bergman, dir. Isabel Rodríguez; *Pesombra*, de Joan Salvat Papasseit, dir. Magda Puyo; *Suburbia*, d'Eric Bogosian, dir. Pep Pla; *Quan serà pintada una escena de fons sense fi*, de Joan Brossa, dir. Moisès Maicas; *Ombra*, de Hansel Cereza i David Marín, dir. Hansel Cereza; *Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare, dir. Ferran Madico; *Tots eren fills meus*, d'Arthur Miller, dir. Ferran Madico; *Titus Andrònic*, de W. Shakespeare, dir. Àlex Rigola; *El alcalde de Zalamea*, de Pedro Calderón de la Barca, dir. Sergi Belbel; *Coriolà*, de W. Shakespeare, dir.

Georges Lavaudant; *El cafè de la Marina*, de Josep Maria de Sagarra, dir. Rafel Duran; *Evitant quedar-nos immòbils en els racons de les nostres habitacions*, de Jordi Fondevila i Xavier Pla, dir. Jordi Fondevila; *Glengarry Glen Ross*, de David Mamet, dir. Àlex Rigola; *Fortuna accidental*, de Manel Dueso; *Cara de plata*, de Ramon María del Valle-Inclán, dir. Ramon Simó; *Fuenteovejuna*, de Lope de Vega, dir. Ramon Simó; *Panorama des del pont*, d'Arthur Miller, dir. Rafel Duran; *Gorda*, de Neil LaBute, dir. Magda Puyo; *Conte d'hivern*, de W. Shakespeare, dir. Ferran Madico; *El senyor Perramon*, de Josep Maria de Sagarra, dir. Joan Anton Rechi; *Boris Godunov*, d'Alex Ollé i David Plana, dir. Àlex Ollé; *Rock'n'Roll*, de Tom Stoppard, dir. Àlex Rigola; *Un Déu salvatge*, de Yasmina Reza, dir. Tamzin Townsend; *Ball de titelles*, de Ramon Vinyes, dir. Ramon Simó; *Llibertat!*, de Santiago Rusiñol, dir. Josep Maria Mestres; *Timó d'Atenes*, de William Shakespeare, dir. David Selvas; *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Lluís Pasqual.

televisió i cinema actualment participa en les sèries *El emperador Carlos V*, *Vis à Vis* i *Pulsaciones*. També ha treballat a *Descalç sobre la terra*, *Un berenar a Ginebra*, *Concepción Arenal*, *La visitadora de cárceles*, *Kubala*, *Moreno i Manchón*, *Gran Nord*, *Crisis BCN k36*, *Terra baixa*, *Bandolera*, *Clara Campoamor*. *La mujer olvidada*, *Mil cretins*, *Tres metros sobre el cielo*, *Amar es para siempre*, *A la deriva*, *La ratjada*, *Mejor que nunca*, *El cor de la ciutat*, *Pepe Carvalho*, *Hospital Central*, *16 dobles*, *Anita no perd el tren*, *Tres días de libertad*, *La festa del blat*.

Xisco Segura

Palma, 1972

És llicenciat en Art Dramàtic per Institut del Teatre de Barcelona. Des del 1998 combina la seva trajectòria professional amb la docència, entre els centres de l'IESADIB de Palma, el Centre Dramàtic de Marco, l'Escola Taller de Teatre de Granollers o l'Escola ESAD de Barcelona, entre altres. En teatre, destaca la seva participació en els espectacles *Amadeus*, dir. Roberto Romei; *Els accidents del petit príncep*, dir. M. Àngel Raió; *Un bagul groc per a Nofre Taylo*, dir. Iñàqui Garz; *On a remplacé les coqs*, de Mal Pelo; *El bosc de la senyora àvia*, dir. Pere Caminals; *El conjur del tango*, dir. Laura Macias; *Contes perversos d'hivern*, dir. Jaume Mallofré; *Antígona*, dir. Ramon Simó; *7dust*, dir. Simona Levi; *Miraflores*, dir. Marta Carrasco; *La dama enamorada*, dir. Rafel Duran; *Trèmolo*, dir. Rafael Duran; *Els enamorats*, de Carlo Goldoni, dir. Rafel Duran; *Vacanze*, de Zoco Teatre; *La casa en obres*, de Blai Bonet, dir. Pep Tosar, i *Arlequí, servidor de dos amos*, dir. Toni Cafiero. Com a director teatral ha portat a escena *El darrer dia del cafè de la granota*, sobre els contes de J. Moncada; *Guanyar, perdre, empatar*, d'Ara Watson i Mary Gallaguer; *Apira, una terra sense límits*, Fòrum de les Cultures; *Totes les músiques possibles*, al Conservatori de Barcelona; *Vagines*, al Teatreneu i l'espectacle acrobàtic *Ícars*. En televisió ha col·laborat en sèries com *Estamos okupados*, *L'Anell*, *Lupen*, *Doctor Mateo*, *Somos cómplices*, *HKM*, *Laberint de passions*, *Punt de trobada*, *Vallterra*, *Suite Hotel*, *L'amo de son quint*, i *Laberint d'ombres*. I en cinema, ha participat en els llargmetratges *El perfecto desconocido*, de Toni Bestard i *Las mujeres del anarquista*, de Peter Sher i Marie Noëlle; i en el curtmetratge *Equipajes*, de Toni Bestard.

el director

Ferran Madico

Reus, 1963

Actor i director teatral, comença els estudis al Teatre del Tret, amb J. Vera y M. Lillo al 1984-86. El 1987 es llicencia en interpretació a Institut del Teatre de Barcelona. Aquell mateix any realitza un *stage* a Florència, *XIV Viatge al Teatre Còmic* amb Roy Bossier, Don Jordan, Julie Goell y Andrezj Leparski, i un curs de dicció castellana amb J. Andany. El 1990, realitza un curs amb Dominic de Fazio, mestre i fundador de Actors Studio de

Nova York a Hollywood, *El treball de l'actor*, i un curs amb Dominic de Fazio, *Training de l'actor*. El 1991, assisteix a dos cursos organitzats per Institut del Teatre: *Tècnica del text i moviment del cos*, amb Penny Cherns i Sue Weston, professors de la Royal Shakespeare Company; *Pràctica del sistema*, amb el director del teatre fundat per Stanislavski a Moscou, Pawel Chomsky. El 2001 realitza el curs *Actuació cinematogràfica* impartit per Dominic de Fazio. I el 2011 assisteix al curs *La Direcció d'actors en cinema*, impartit per Michael Radford i organitzat per SGAE.

Com a actor, debuta als escenaris el 1985 amb *El fetitxista* sota direcció de Ramon Ivars, un muntatge que va guanyar el Premi STI. Des de llavors ha treballat en una vintena de muntatges, sota les ordres de directors com Calixto Bieito, Jaume Melendres, Konrad Zschiedrich, Pep Anton Gómez, Carles Alfaro, Antonio Simón o Rafel Duran. En televisió també ha participat en el repartiment de *Temps de silenci*, *Laberint d'ombres*, *Estació d'enllaç* i *Bala perduda*. I en cinema, destaca la seva col·laboració en *Mejor que nunca*, de Dolores Payàs; *La línia recta*, de Jose María de Orbe; *Yo soy la Juani*, de Bigas Luna; *La silla*, de J.D. Wallovits; *Mal de amores*, de Carles Balagué; *Cràpules*, de Toni Mora; *No et tallis ni un pèl*, de Francesc Casanovas.

El 1993 es llança a la direcció escènica amb *L'autèntic amic*, de Carlo Goldoni, després de fer ajudant de direcció de Calixto Bieito a *Mesura per mesura*, de W. Shakespeare; *El dinar*, de Thomas Bernhard, i *Un dia*, de Mercè Rodoreda. Des de llavors ha portat a escena *Treballs d'amor perdut*, de W. Shakespeare; *Prendre partit*, de Ronald Harwood; *Precisament avui*, de Josep M. Benet i Jornet; *L'heroi*, de Santiago Rusiñol; *Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare; *Tots eren fills meus*, d'Arthur Miller; *Taurons*, de David Mamet; *Terra baixa*, d'Àngel Guimerà; *Bodas de sangre*, de Federico García Lorca; *Celobert*, de David Hare; *Segona plana*, de Jaume Boix; *Comedias Bárbaras*, de Valle-Inclán, en col·laboració amb Bigas Luna; *Casa i jardí*, d'Alan Ayckbourn; *Shakespeare's Night*, *Tornar a casa*, de Harold Pinter; *Conte d'hivern*, de W. Shakespeare; *My Zinc Bed*, de David Hare; *Regreso al hogar*, de Harold Pinter; *Don Juan Tenorio*, de José Zorrilla; *Electra*, en versió de Benito Pérez Galdós, i *Quan despertem dintre els morts*, de Henrik Ibsen.

També ha dirigit les òperes *Kiss me Kate*, de Cole Porter; *Babel 46*, de Xavier Montsalvatge; *La conjura o La guerra domèstica*, de Franz Schubert i *Les noces de Fígaro*, de W. A. Mozart. Destaquen, a més, les seves col·laboracions com a director escènic a *Homenatge a Teresa Rebull* al Palau de la Música Catalana; i al V Festival de Poesia Catalana de Sant Cugat. També es va encarregar de la posada en escena del XXV Festival Internacional de Poesia al Palau de la Música Catalana l'any 2009.

Del 2003 al 2005 va dur a terme el projecte de Creació del Centre d'Arts Escèniques de Reus, per encàrrec de l'Ajuntament de Reus. Del 2005 al 2009 va ocupar el càrrec de director del Centre d'Arts Escèniques de Reus (CAER). Del 2011 al 2013 van ser Director General del Consorci del Teatre Fortuny de Reus, (Teatre Fortuny, Fira de Circ TRAPEZI, Festival COS i CAER).

En l'àmbit també de la docència des del 1990, actualment és professor d'interpretació, dramaturgia i direcció a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia. També destaquen les seves col·laboracions amb la Universitat Blanquerna . Ramon Llull, dins del Màster Universitari en Producció i Comunicació Cultural, el Màster de Direcció de Cinema i TV, i el Màster de Presentadors de TV.

En la seva llarga carrera com a director teatral, ha recollit diversos premis, dels quals destaquem el Premi de la Crítica de Barcelona al Millor Muntatge revelació per *Treballs d'amor perduts*; el Premi al Millor Espectacle de la Temporada 2003/04 a Barcelona per *Celobert*, i el Premi de la Crítica de València al Millor Espectacle per *Comedias Bárbaras*, entre altres.